

A politikai vallás Agamben nyomán. Határ és politikum

[Political Religion Following Agamben: The Political Space and its Boundaries]

Author: Orsolya Horváth

Published by: Pro Philosophia Foundation

Source: *Kellék*, 2023, No. 70, pp. 149–162

Stable URL:

<https://www.prophilosophia.ro/assets/files/kellek70/009horvath.pdf>

DOI: 10.61901/Kellek.2023.70.09

Abstract

My paper raises the question of political religion. Although Voegelin introduced the term (political religion) in 1938 to characterize the totalitarian powers of the 20th century, he did not specify what „religion” means in this compound term. I claim that following Agamben we can articulate the peculiarity of political religion. To substantiate my claim I retrace his steps to reconstruct his philosophical position, while placing him alongside relevant thinkers on religion, and some religious texts. According to my thesis, before the appearance of political power, the political space is originally partitioned by the duality of the sacred and the profane. The political space is criss-crossed by the intersecting boundaries of the sacred and the profane in multiple layers. Yet modern political totalitarianisms cannot be derived directly from this religious concept of the sacred, only in a modified way. As I see it, Agamben moves from the ambiguity within the sacred to the concept of the homo sacer and the zone of indistinguishability. This last move will finally allow us to specify political religion.

Keywords: political religion, the sacred; Homo sacer; Indistinguishability; Boundary; Giorgio Agamben

Bibliography

1. Eric Voegelin: *Die politischen Religionen*. Bermann – Fischer, Wien, 1938.

2. Eric Voegelin: A politikai vallások. Ford. Balogh László Levente, Munkácsi Péter. *Századvég*, 2011 (59):1, 27–67.
3. F. D. E. Schleiermacher: *A vallásról. Beszédek a vallást megvető művelt közönséghez*. Ford. Gál Zoltán. Osiris, Budapest, 2000.
4. Rudolf Otto: *A szent. Az isteni eszméjében rejlő irracionális és viszonya a racionálishoz*. Ford. Bendl Júlia. Osiris, Budapest, 1997.
6. Mircea Eliade: *A szent és a profán. A vallási lényegről*. Ford. Berényi Gábor. Európa, Budapest, 1996.
7. Giorgio Agamben: A profanáció dicsérete. In *Uő: A profán dicsérete*. Ford. Krivácsi Anikó. Typotex, Budapest, 2008.
8. Giorgio Agamben: *Homo Sacer. Sovereign Power and Bare Life*. Ford. Daniel Heller-Roazen. Stanford University Press, Stanford, California, 1998, DOI: <https://doi.org/10.1515/9780804764025>.
9. Giorgio Agamben: *Ami Auschwitzból marad. Az archívum és a tanú*. Ford. Darida Veronika. Kijárat, Budapest, 2019.
10. Karácsony András: *A jogtudomány teológusa. Carl Schmitt politikai teológiája*. Attraktor, Gödöllő–Máriabesnyő, 2016.
11. Claire Colebrook – Jason Maxwell: *Agamben*. Polity Press, Cambridge, 2016.
12. Darida Veronika: *A talány filozófiája. Giorgio Agamben esztétikája*. L'Harmattan, Budapest, 2021.
13. William Robertson Smith: *Lectures on the Religion of the Semites*. D. Appleton and Company, New York, 1889.
14. Max Wundt: *Völkerpsychologie. Eine Untersuchung der Entwicklungsgesetze von Sprache, Mythos und Sitte*. Wilhelm Engelmann, Leipzig, 1904.
15. Emile Durkheim: *A vallási élet elemi formái*. Ford. Vargyas Zoltán. L'Harmattan, Budapest, 2003.
16. Søren Kierkegaard: *Félelem és reszketés*. Ford. Rác Péter. Göncöl, Budapest, 1986.
17. Giorgio Agamben: *Az orvostudomány mint vallás*. Ford. Básthly Ágnes, Tillmann Ármin. *Drót*, 2021. január, 11. Online elérhető: <https://adrot.hu/giorgio-agamben-az-orvostudomany-mint-vallas/>